

Martina
Hlubocká

BESTSELER
BOOK

Tajomný
gróf

MARTINA HLUBOCKÁ

Tajemný gróf

ISBN: 978-80-89821-68-6

*Venujem všem silným
ženám naší rodiny*

Londýn, Anglicko 1808

Kapitola 1

Hannah bola celá bez seba od vzrušenia. Nikdy by si nepomyslela, že sa ocitne na takomto mieste. Naozaj sa zúčastnila skutočného plesu!

Nedalo sa to ani porovnať s minulým rokom, keď pomáhala svojej priateľke Mary Woodsovej, utajenej lady Wortinhgtonovej, no posledné mesiace už vojvodkyni St´Oliverovej, s roznášaním podnosov a prácou v kuchyni. Dianie vtedy sledovala z tmavých kútov. Ale dnes nie. Dnes bola hosťom a celú slávu vnímala inými očami! Stále tomu nemohla uveriť. Ona, obyčajné dievča z malého mestečka, sa dostalo na ples londýnskej smotánky. Rozrušene vydýchla. Kým nadšene obdivovala bohatú kvetinovú výzdobu v obrovských vázach, jednému z lokajov, ktorí sa preplietali pomedzi hostí ako tiene, uchmatla ďalší pohár s bublinkovým mocom. Bol už jej druhý a tak nepochybovala, že rozpálenie, ktoré cítila, nebolo len z nadšenia. Ale nezáležalo jej na tom. Ktovie, koľko plesov bude mať príležitosť ešte navštíviť? Vlastne, nebyť Mary, ktorá ju sem vzala ako sprievod, nikdy by sa takejto parády nezúčastnila. Celý

večer sledovala ladne klízuce tanečné páry na parkete, matróny, ktoré pozorným okom sledovali svoje dcéry a džentlmenov, postávajúcich v hlúčikoch zanietené debatujúcich o politickej situácii. Pozorovala aj páry, ktoré sa prechádzali okolo parketu a zdravili svojich známych, a malé množstvo vznešených dám a pánov, ktorí sa len tak bezcieľne potulovali po záhrade, samozrejme, na dohľad ostatných. Hannah si všetko vrývala do pamäti. Zvuky, vône, chute, skrátka všetko, na čo mohla spomínať, keď sa vráti k svojmu jednotvárnemu životu. Rozhliadla sa po veľkej tanečnej sieni a všimla si, ako jej máva Mary a razí si cestu ku nej.

„Tak, ako sa ti pozdáva ples lady Delenahuovej?“ spýtala sa, len čo sa ocitla v jej blízkosti.

„Mary, je úžasný! Ani vypovedať neviem, ako veľmi sa teším tomu, že tu môžem byť dnes večer s tebou. Musíš sa za mňa poďakovať Danielovi, že sem nemohol prísť.“

Vojvodkyni St´Oliverovej sa pri zmienke o manželovi vyčaril zasnený úsmev na peknej tvári.

„Dostal súrnu správu z kolónií. Zdá sa, že jeho správca Owen sa rád Daniela pýta na názor, i napriek tomu, že je teraz plantáž jeho. A Daniel zasa nevie odolať, aby mu ho nepovedal,“ povzdychla si, no nezdalo sa, že by jej to nejako prekážalo.

Hannah vedela, že sa Mary s Danielom majú úprimne radi. Hoci ju trochu mrzelo, že s priateľkou sa ne-

stretávala až tak často, odkedy sa na začiatku sezóny odsťahovala z Weymontu do Londýna, i tak jej priala úprimné šťastie. Hannah verila, že raz svoju veľkú lásku stretne i ona.

„Som naozaj rada, že som sem mohla prísť. Dúfam, že ti na jeden večer manžel nebude chýbať.“

„Chýba, ale jeho neprítomnosť znamená, že som sem vzala teba a som tomu naozaj rada. Daniel si ešte stále nezvykol na všetky podujatia, kam nás neustále pozývajú. Vlastne, bol celkom rád, že si dnes jeho úlohu prevzala ty.“

Hannah si odpila z pohára šampanské a cítila, ako ju bublinky príjemne poštekli v hrdle.

„V tom prípade ti tento večer dovoľujem sa slobodne rozprávať, s kým chceš,“ podpichla ju.

Mary sa zasmiala hrdelným smiechom. „Je až príliš žiarlivý, však?“

„No, možno trochu... ale tebe to vôbec neprekáža.“

„Nie,“ zasmiala sa a Hannah zdieľala jej dobrú náladu. Veď kto by nechcel oddaného a milujúceho manžela, ktorý si svoju ženu stráži ako oko v hlave? Ona po ničom takom rozhodne túžila.

„Keď už hovoríme o mužoch, čo ty? Zaujal ťa niekto?“ vyzvedala vojvodkyňa a Hannah sa zapýrila.

„Nie,“ zaklamala a pohľadom zablúdila k veľkým oblúkovitým oknám vedúcim na terasu. Okamžite zazrela lorda Kinkleyda, piateho grófa z Withmoru, ako vyč-

nieva v skupinke mužov a žien. Práve im niečo hovoril a Hannah si ako vždy, keď ho zočila, zasnene vzdychla. Odkedy ho minulý rok prvýkrát zazrela na vojvodovom plese, nemohla na neho zabudnúť. Často si na neho spomenula, no vedela, že taký ako on, neboli pre ňu.

Prinútila sa odtrhnúť od neho zrak a sústrediť sa znovu na Mary.

„Viem, že som tu len na pár dní, a tak si užívam všetko, čo mi tvoje postavenie umožňuje. Ale nerobím si nádeje, že sa do mňa na prvý pohľad zamiluje nejaký lord a vezme ma do svojho kráľovstva v MayFair,“ poznamenala sucho, no jej romantická duša práve po niečom takom doslova prahla.

„No mne sa zdá, že sir Walter od teba nemôže odtrhnúť oči.“

Hannah sa zadívala na milého mladíka s vlasmi farby pšenice. Zoznámila sa s ním len pred dvoma hodinami, a okrem privítania a zopár zdvorilostí, s ním neprehovorila ani slovo. Keď si všimol, že sa dívala jeho smerom, zahanbene odvrátil pohľad a očerveneli mu uši.

„Hej, vyzerá byť milý. Ktovie, koľko má rokov?“ dumala a Mary sa k nej nenápadne pritisla. Spolu mladíka chvíľu pozorovali a Hannah napočítala, že sa k nim otočil presne štyrikrát. Žeby mala Mary pravdu a skutočne sa mu páčila?

„Nemôže mať viac ako dvadsať,“ zhodnotila vojvodkyňa s prižmúrenými očami.

„Je pre mňa primladý.“

„Primladý? Nebuď hlúpa,“ mávla rukou a uhladila si svoje slonovinovo biele šaty z ľahkého mušelínu. Vyzerala v nich ako skutočná kráľovná a takmer s takou okázalosťou sa k nej ľudia i správali.

Hudobníci spustili valčík a obe ženy odtrhli zrak od sira Waltera.

Tanečníci sa začali zhromažďovať na parkete. Keby aj ju tak niekto vyzval do tanca! No vôbec netušila, ako sa valčík tancuje, a tak len zasnene pozorovala jemné pohyby pánov a vejúce sukne dám.

Pri Mary sa pristavil akýsi muž, no slušne ho odmietla.

„Nemusela si kvôli mne vymeškať tanec.“

„Nie. Tento tanec mám vyhradený len pre Daniela a keďže tu nie je, radšej ho budem sledovať spolu s tebou.“

Hannah jemne podupkávala nohou do rytmu a predstavovala si, aké by to bolo tancovať na parkete spolu s ostatnými.

Vtom Hannah príjemne zamrazilo. Otočila hlavou a všimla si, ako sa k nim blíži vysoká postava lorda Kinkleyda. Smiech jej zamrzol na perách a na sekundu ju prepadla ľútosť, že predsa len nepristala na Marinu žiadosť a nepožičala si od nej niektoré z jej šiat. Dnes mala na sebe svoje najlepšie, zo zeleného šifónu s jemnou krajkou po bokoch, a decentným štvorcovým výstrihom. No v porovnaní s róbami ostatných dám vyzerali až príliš lacno a nezaujímavo.

„Dobry večer, dámy. Smiem podotknúť, že obe dnes večer vyzeráte nádherne?“

„Ashton,“ privítala ho Mary nadšene „si neuveriteľný lichotník, ale pokojne s tým pokračuj.“

Lord Kinkleyd sa usmial a lišiacky si ich obe prezrel.

„Ako je možné, že tu takéto dve krásky len tak postávajú a netancujú spolu s ostatnými?“

Hannah sa mu nenápadne prizerala, no nepokúšala sa odpovedať. Predpokladala, že otázku smeroval na Mary, no vzhľadom nato, že pri nej stála i ona, zdvorilo ju zovšeobecnil.

„Vieš, že bez Daniela netancujem.“

„Ani so mnou?“ spýtal sa naoko pobúrene a zdvihol jedno dokonalo tvarované obočie.

Mary sa usmievala, keď mu odpovedala. „Je mi ľúto. Valčík patrí Danielovi.“

Gróf sa zatváril sklamane a svoj orlí pohľad namieril na Hannah.

Tá stuhla a cítila, ako jej tvár zalieva červeň.

„Slečna Hannah, smiem dúfať, že vy moju ponuku neodmietnete a nepodupete zvyšky môjho upadajúceho sebavedomia?“

„Bolo by mi ctou, no valčík som nikdy netancovala,“ priznala sa.

„O to lepší dôvod súhlasiť,“ vzal jej pohár z ruky, podal ho Mary a vložil si jej ruku do ohybu ramena. Skôr, ako sa zmohla na protest, zastal s ňou na okraji parketu

a ukázal jej, ako ho má chytiť.

„Ľavú ruku mi položte na rameno a pravú vložte do mojej dlane.... tak,“ pritakal a Hannah vystrašene a zároveň fascinovane urobila, ako jej prikázal.

Ucítila, ako ju uchopil okolo pásu a vyvalila oči. Tak intímne sa jej ešte žiadny muž nedotýkal. S výnimkou Petra, ale toho ako brata nepočítala.

„A teraz sa nechajte viesť. Uvidíte, že vám to pôjde,“ žmurkol na ňu a pomaly sa s ňou rozkrútil v rytme hudby.

Hannah to spočiatku vôbec nešlo, začo sa mu niekoľko ráz ospravedlnila, no gróf ju odbil milým slovom.

„Zlepšíte sa. Prestaňte sa dívať na nohy a pozerajte sa na mňa. Vnímajte hudbu,“ poradil jej a Hannah zdvihla zrak. Zadívala sa do jeho mužnej tváre až postupne nevnímala nič iné, len jeho orieškovo hnedé oči a tvár s klasickými črtami. So svetlými vlasmi a opálenou tvárou jej pripadal ako Boh. Keď zakopla po tretí raz, prinútila sa prestať na neho zívať a začala počúvať hudbu. Spočiatku jej skoordiovanie šlo ťažko, no našťastie našla rytmus a zistila, že nechať sa viesť grófom bolo čoraz jednoduchšie.

„Vidíte,“ podotkol a ona si uvedomila, že skutočne tancovala.

Rozhliadla sa po ostatných pároch, no nikto im nevenoval pozornosť. Zdalo sa, akoby aj oni so zvyškom tanečníkov prirodzene splynuli a od radosti takmer vykričla.

„Naozaj tancujem valčík?“ opýtala sa neveriacky.

Ashton súhlasne prikývol a zamykalo mu kútikmi úst. Hannah vedela, že sa správala hlúpo, no ešte nikdy netancovala s džentlmenom v preplnenej tanečnej sále na noblesnom plese s ostatnými príslušníkmi vyššej vrstvy.

Gróf ju viedol viac ako zručne a spoločne sa točili po parkete, akoby to bola najbežnejšia vec na svete. Keď hudba skončila, vznášala sa ako vo sne. Zamierili späť k vojvodkyni a Hannah potláčala vlnu ľútosti zo skorého konca.

„Aké to bolo?“ spýtala sa Mary.

„Úžasné,“ nadchýnala sa, „ďakujem, lord Kinkleyd.“

Už-už sa jej tlačilo na jazyk i poďakovanie za jeden z najkrajších zážitkov v živote, ale nechcela vyznieť ako úbohá malomeštička.

„Bolo mi potešením,“ galantne sa uklonil a Hannah sa cítila ako skutočná dáma. Ach, tak veľmi sa jej tento svet páčil.

„Nedáte si trocha punču alebo šampanského?“ spýtal sa a ona nedokázala prinútiť svoje ústa k odpovedi.

„Vlastne som už trocha vyhladla. Nedáme si niečo pod zub?“ navrhla Mary.

Hannah ešte hladná nebola, pretože si pred odchodom na ples dala ľahšiu večeru, ale pri pohľade na všetko jedlo vo vedľajšej miestnosti sa jej začali zbiehať sliny.

„Vyzerá to úžasne,“ skonštatovala.

„V tom prípade vás rád odprevadím dámy,“ nastavil

obe ramená a s Mary po pravom boku a s Hannah po ľavom, ich odprevadil do provizórnej jedálne.

Hannah sa očarene rozhliadla po stole, ktorý sa doslova prehýbal pod najrôznejšími výtvormi kuchárov. Poznala sotva polovicu jedál. Plnené prepelice, kráľika vo vínovej omáčke, pečené jahňa so zemiakovou plnkou, puding, niekoľko tort a zákuskov od výmyslu sveta, pečivo a ovocie. Na priláhlom stole stála fontána, z ktorej po všetkých stranách stekala tmavá čokoláda, a lákala okoloidúcich ochutnať ju spolu s jahodami naaranžovanými do tvaru pyramídy. S nádychom prehltna a naložila si po troške zo všetkého. Gróf ich zaviedol ku stolu a kým jedli, zabával ich vtipnými príhodami z čias, keď boli s vojvodom ešte deti. Navštevovali spolu chlapčenskú školu Eaton a preto mal naporúdzi mnoho príhod. Hannah ešte nikdy nestrávila toľko času v prítomnosti tak očarujúceho mužského spoločníka. Nebolo divu, že lipla na každom jeho slove a pozorne počúvala všetko, čo povedal. Takmer si nevšimla, že už má prázdny tanier, keď sa Mary postavila a prinútila ju tak odtrhnúť zrak od grófa.

„Prepáčte, no musím si na chvíľu odskočiť.“

„Mám ťa odprevadiť?“ opýtala sa Hannah a začala sa dvíhať zo stoličky.

„Nie, to nie je potrebné.“ Mary s úsmevom odišla a Hannah zostala s grófom sama. Nervózne sa usmiala.

„Chutilo Vám?“ spýtal sa, aby prerušil mlčanie.

„Áno, ešte nikdy som nejedla také špeciality. Teda u jej Milosti áno, ale doteraz som nemala možnosť ochutnať prepelicu alebo... ani neviem, čo to vlastne bolo, pretože som chcela ochutnať všetko,“ zakončila a trochu sa za svoju neznalosť zahanbila.

„Prezradím vám tajomstvo,“ gróf sa k nej naklonil bližšie, až zacítila jeho príjemnú mužskú vôňu. „Väčšina ľudí v sále netuší, čím ich krmia, ale tvária sa, akoby to vedeli. Je to len pretváрка,“ zasvätil ju.

„A čo vy? Viete, čo ste práve skonzumovali?“ spýtala sa so záujmom.

„Ja? Tak sa na to pozerime,“ povedal a začal sa vidličkou hrabať v tanieri. „vidím tu nejakú zeleninu, zrejme to bude mrkva, kúsiky kostí, to bude asi z ryby, takže som mal pečenú rybu na masle s karotkou. A toto, to bude zvyšok z čokoládového koláča plneného ovocím a sladkým tvarohom.“ Víťazoslávne sa usmial. „V tom prípade môžem hrdo povedať, že viem, čo mi pokladajú na tanier.“

Hannah sa neubránila smiechu. Gróf mal v sebe niečo, čo nútilo každého, aby sa pri ňom uvoľnil. Správal sa, akoby pre neho bol svet gombičkou.

„Gratulujem,“ zablahoželala mu a túžobne hodi-la očko na fontánu. Ktovie, ako chutia jahody s čokoládou?

„Ako sa Vám páči ples?“ spýtal sa jej, nuž sa na neho znova sústredila.

„Veľmi. Rovnakú otázku mi položila i jej Milosť a musím sa priznať, že som sa potešila, keď vojvoda St'Oliver odmietol ísť a ja som mohla na dnešný večer zaujať miesto spoločníčky.“

„V tom prípade musím Daniela presvedčiť, že vynechať pár udalostí bude len prínosné,“ skonštatoval s huncútskym výrazom v tvári.

Zrozpačitela. „Och... To nebude potrebné, o pár dní sa vraciam do Weymontu a viem, že jej Milosť je spokojnejšia, keď je vojvoda pri nej.“

„Áno. Sú ako dvaja holúbkovia,“ povedal a Hannah zaregistrovala, že v tom nebola žiadna irónia. Zato k nemu pocítila väčšiu dávku sympatií. Väčšina manželstiev totiž pozostávala z výhodnej obojstrannej dohody a o lásku išlo málokedy.

Opäť nenápadne zaškúlila smerom ku fontáne. Zrazu gróf vstal a vzal jej prázdny tanier. Položil ho nabok, pričom sa hneď zjavila slúžka a riad zmizol.

„Nasledujte ma,“ nariadil záhadne a Hannah prekvapene vstala. Čo má v úmysle?

„Zatvorte oči.“

„Ale...“

„Nechcem počuť žiadne protesty.“

„Ale ľudia sa dívajú,“ poznamenala, keď si všimla zopár zvedavých hláv, ktoré sa k nim otočili, no rýchlo stratili záujem.

„Nikto si nás nevšíma. Dôverujte mi. Zavrite oči,“

súril ju pokojne a Hannah ho poslúchla. Urobili pár krokov a zastali.

„Neotvárať,“ upozornil ju a v nej sa rozhorela zvedavosť.

Chvíľu napäto stála a premýšľala, čo sa bude diať, keď ucítila v blízkosti tváre pohyb.

„Otvorte ústa, ale oči majte stále zatvorené.“

Otvorila ústa a cítila, ako jej do nich niečo vložil. Bolo to mäkké a vláčne, a okamžite sa jej v ústach začala rozplývať sladká chuť. Zahryzla a roztekajúca šťava zvýraznila chuť lahodného ovocia a ešte čohosi nepoznaného. Jahody v čokoláde! Prekvapene otvorila oči a stretla sa s grófovým zdvihnutým obočím.

„Ešte?“ opýtal sa.

Hannah dožula sústo a v ústach jej zostala nová, dovtedy nepoznaná chuť.

Bolo to výborné. Niečo celkom iné, ako keď doma upiekla dyňový koláč.

„Prosím,“ pritakala a sledovala, ako gróf vzal jahodu zvrchu pyramídy, špičku omočil v čokoládovej fontáne a priložil jej ju k ústam.

Hannah pootvorila pery, ibaže tentoraz jej tam jahodu nevložil celú, ale prinútil ju, aby si kúsok odhryzla. Pripadalo jej to zvláštne hriechne, akoby robila niečo zakázané.

Zbytok jahody si do úst vložil sám a Hannah sa zapýrila. Práve vtedy sa k nim vrátila Mary.

„Neuveriteľné, koľko dám sa nachádza na hornom

poschodí,“ podotkla zachmúrene, pričom si oprášovala neviditeľné smietky zo šiat.

Hannah jej nesústredene pritakala.

„Áno,“ nemala však tušenia, o čom hovorí. Gróf ju sledoval pozornými očami a keď to už dlhšie nevydržala, odvrátila zrak.

Vtom k nim z diaľky doľahol čísi hlas, volajúci lorda Kinkleyda.

„Ospravedlňte ma, dámy, zdá sa, že ma potrebujú inde. Ale pokúsim sa vrátiť čo najskôr.“

„Ashton, som už trocha unavená,“ podotkla Mary a s otázkou v očiach sa obrátila k Hannah. Tá rozhodne unavená nebola, no nechcela priateľku zdržiavať. Vedela, že sa teší domov, kde na ňu už určite netrpezlivo čakal manžel.

„Áno, ja tiež,“ zaklamala.

„V tom prípade vás požiadam o malé strpenie. Kým sa rozlúčite s hostiteľkou som späť a môžem vás odpre-vadiť domov.“

„Och, to nebude nutné, Ashton, máme vlastný koč a navyše viem, že by si odtiaľto odchádzal len kvôli nám, a to by som si neodpustila.“

Gróf pochybovačne zdvihol obočie. „Keď odídete, odíde i dôvod, pre ktorý som tu,“ povedal kvetnato a Mary ho dobromyseľne štychla do ramena.

„S tebou sa každá dáma cíti veľmi významne,“ zatiahla, kým Hannah zasnene sledovala každý grófov pohyb.

„Tak Vás odprevadím ku koču... Trvám na tom,“ do-

dal, keď videl, že sa s ním Mary hodlá prieť.

Chvíľu viedli tichý súboj pohľadov, no napokon vojvodkyňa privolila. Ashton sa ospravedlnil a Mary vzala Hannah bokom. Tá však v tom momente sukňou zavadila o polevu z citrónového rezu a väčšina z nej jej zašpinila sukňu.

„Och nie,“ zvolala nešťastne. Jej jediné šaty, ktoré aspoň vzdialene pripomínali elegantný kúsok. A to si ich chcela zajtra obliecť na vychádzku do Hyde Parku. Očami rýchlo prebehla po stoloch ale nikde nevidela nič, do čoho by mohla polevu utrieť.

Mary pochopila jej zúfalý výraz. „Poď, na poschodí je dámsky salónik, tam určite nájdeme niečo, čím škvrnu vyčistíme.“

Rýchlo zamierili ku schodisku, keď sa im do cesty postavila robustná lady Delenahuová.

„Vaša Milosť,“ začala zaliečavo „som nesmierne rada, že vás tu dnes vidím.“ Hodila očkom na Hannah a zamračila sa. Nechápavo si ju prezrela a znova sa sústredila na vojvodkyňu. „Dúfam, že ste so všetkým spokojná.“

„Áno, ďakujeme za pozvanie lady Delenahuová. Výborne sme sa bavili, no som už trochu unavená a tak sme práve na odchode.“

„Ó, naozaj?“ Zbystrila pozornosť a rýchlym pohľadom pozrela na Marin pás.

I Hannah bolo jasné, že si práve vyvodila nesprávny záver.

„Áno, so slečnou O´Nellovou sa poberieme domov. No najskôr sa ešte zastavíme v dámskom salóniku. Chápete, upraviť sa,“ spresnila Mary.

„Ó iste, iste. Nech sa páči Vaša Milosť,“ zašvitorila nadšene lady Delenahuová. Tľapla rukami a hneď nato odišla.

„Zajtra bude celý Londýn plný klebiet o mojom delikátnom stave,“ skonštatovala Mary sucho.

„Tak prečo si jej nevysvetlila, že ešte nečakáte s Danielom dieťa?“

„Pretože tým by som len priliala olej do ohňa. Čím viac by som sa ju snažila presvedčiť, že nie som tehotná, tým zanietenejšie by tvrdila, že sa to len snažím utuľtať.“

„Ľudia sú naozaj čudní.“

„Nie ľudia, ale tunajšia smotánka, striehnuca na každú senzáciu,“ povzdychla si Mary a unavene pokrútila hlavou. „No dosť už o nich, poď, musíme ťa zbaviť polevy, nech na nás Ashton nečaká.“

Schytila Hannah pod pažu a vyšli na horné poschodie. Mary ju previedla cez dva menšie salóny, prešla na koniec chodby a zabočila doľava, až sa dostali do miestnosti, ktorú dnes večer využívali dámy ako svoje útočisko.

„Potrebovala by som mapu, aby som sa tu zorientovala,“ podotkla Hannah, keď zastali vedľa dām, ktoré práve kontrolovali svoj vzhľad v zrkadielkach. Okolo nich pobežovali slúžky a pomáhali im s rozstrapateným účesom či, odtrhnutým lemom na spodničke.

„Nemaj obavy, po čase by si si na to zvykla.“

Mary zamávala na jednu zo slúžok. „A keby nie, vždy sa po dome motá celý zástup sluhov, ktorí ti poradia, kam máš ísť.“

Slúžka k nim pribehla a Mary jej ukázala polevu na šatách.

„Pôjde to odstrániť?“ prestarávala sa Hannah.

„Samozrejme, milady,“ prikývla slúžka a pre Hannah to bolo prvýkrát, čo ju niekto oslovil titulom. Chcela ju opraviť, ale nakoniec to nechala tak. Dnešný rozprávkový večer sa chýlil ku koncu, tak prečo by si z neho neukrojila ešte kúsok? Nikto ju ešte nikdy nepovažoval za dámu.

„Musím zabehnúť do kuchyne po prípravok našej pani domácej. Po fľaku nebude ani stopy,“ zhodnotila slúžka a zvyšky polevy zotrela vreckovkou, ktorú si vytiahla zo zástery.

„Výborne.“

Mary slúžku prepustila a usadila sa na najbližšiu stoličku. Vedľa nej už sedelo zopár dám a o niečom si šepkali. Hannah chvíľu nerozhodne postávala, až sa napokon nenápadne naklonila k Mary. „Musím si odskočiť.“

„Och... iste, vrátiš sa na začiatok chodby, zahneš doprava, dôjdeš na koniec a zamieriš k posledným dverám.“

Hannah si v duchu zopakovala cestu a prikývla. Nič zložité.